

§ 2.

Skipperen har dernæst at foranledige, at der saasnart som muligt berammes et Retsmøde til Optagelse af Søforhør. Til Søforhøret, hvortil Skipperen bør give Møde og medbringe de Folk, som kunne give Oplysning om den foresaldne Ulykke og Skade, blive derhos ved Rettens Foranstaltning; naar Omstændighederne tillade det, de i Sagen interesserede Personer, saavidt muligt med Aftens Varjel, at indkalde dels ved speciel Tilføjelse dels ved en almindelig offentlig Bekjendtgørelse, der indrykkes i Kjøbenhavn i den Berlingfke Tidende og ellers i et stedligt Blad efter Rettens Valg med Tilfjendegivelse af, naar den af Skipperen indgivne Anmeldelse m. v. ligger til Eftersyn paa Rettens Kontor.

Ved Søforhøret bør der, saavidt muligt, tilvejebringes Oplysning om alle de Kjendsgjæringer, som ere af Betydning for de ved Ulykkestilfældet berørte private Interesser. Retten har til den Ende ikke blot at modtage Forklaring af Skipperen og de af ham fremstillede Folk paa Grundlag af Logbogen eller den af Skipperen i Mangel af saadan til Retten indgivne skriftlige Fremstilling af det foresaldne, men tillige ved yderligere, saavel af egen Drift som efter Foranledning af de i Sagen interesserede, stillede Spørgsmaal til Skipperen, Folkene og efter Omstændighederne andre, ved Rettens Foranstaltning indkaldte Personer at drage Ansvar for, at Sagen bliver tilbørlig oplyst. Retten kan fremdeles opfordre Skipperen og andre Vedkommende til at foranledige Syns- og Skjønforretninger optagne eller andre til Sagens Oplysning tjenlige Skridt foretagne. Søforhøret bliver, om fornødent, at fortsætte gennem flere Retsmøder.

§ 3.

Er Skibet strandet, sunket eller forladt, eller har Paaseiling eller Havari fundet Sted, der har havt Tab af Menneskeliv til Følge, har Retten derhos, naar det er et dansk Skib, eller, forsaavidt det er et fremmed Skib, naar Ulykken er sket paa dansk Søterritorium, og der efter de foreliggende Omstændigheder er Grund til at antage, at der er paadraget et under dansk Lovgivning henhørende Strafansvar, paa det Offentliges Vegne og med den Myndighed, som tilkommer Retten i offentlige Undersøgelsesager, at søge Aarsagerne til Ulykken saavidt muligt oplyste.

Nabnlig bør det undersøges, om Ulykken kan tilregnes:

- a. Mangler ved Skibet, dets Udrustning eller Bemanning;
- b. Skibets Overlastning, Lastens urigtige Stuvning og Fordeling eller dens farlige Bestaffenhed eller utilstrækkelig eller uforsvarlig Ballastning;
- c. Forseelse eller Forsømmelse under Rejsen af Skipperen eller nogen af Mandflabet paa det tilfaldkomne eller, efter Omstændighederne, paa andet Skib;
- d. Forseelse af Lodser eller Mangler ved Fyr, Sømærker eller andre til Sikkerhed for Farten anbragte Indretninger, eller Forseelse eller Forsømmelser fra de Personers Side, hvem Tilsynet med og Betjeningen deraf er betroet.

Til Vejledning ved Undersøgelsen bliver der af Justitsministeren at udfærdige en For-tegnelse over Spørgsmaal, af hvilke de, der for et foreliggende Tilfælde egne sig dertil, skulle rettes til Vedkommende og søges besvarede.

§ 4.

Fremkommer der under et Søforhør Omstændigheder, som tyde paa, at der foreligger et Forhold, som kan medføre Strafansvar for Skipperen eller nogen af Mandflabet, vil Retten have at træffe de Foranstaltninger, som maatte anses fornødne for at sikre Bewiset og den eller de mulig Skyldiges Tilstedeblivelse.